

Lykketoft (S):

Jeg synes, udviklingen i denne debat er ganske overordentlig interessant og illustrerende for, hvad det er for en kolossalt præcis skattereform, regeringen og de radikale er enige om i det beslutningsforslag, som er til debat.

Det, der kaldte mig herop i anden omgang, var skatteministerens indlæg. Jeg er nødt til at sige til skatteministeren, at hvis han havde interesseret sig så meget for det historiske, herunder forslaget fremsat af socialdemokratiet så sent som i denne samling, ville han vide, at det er positivt forkert, når han siger: forskellen på vores og socialdemokratiets tanker er, at socialdemokratiets skattereform ville føre til et større provenu. Det er udtrykkeligt og gentagne gange i fremsatte forslag og her fra talerstolen sagt, også til denne skatteminister, at vores tanke var ganske klart at begrænse fradrag og krone for krone bruge de penge, der blev indvundet ved at begrænse disse fradrag, til at lempe på skatteprocenter og til at forhøje personfradraget. Det er helt dokumenterbart. Jeg synes, det er meget beklageligt, at skatteministeren tillader sig at gå op og påstå noget andet. Det er vildledende for debatten, det er afsporende for debatten, og jeg beklager det meget.

Det andet, skatteministeren sagde, var, at han var vældig godt tilfreds med formuleringen i regeringspartiernes betænkningsskildring om, at forlængelsen af proportionalstrækket skulle gennemføres med en social afbalancering, så der ikke skete nogen forskydning af byrdefordelingen til ugunst for folk med svage indkomster.

Det er gode ord. Det eneste problem med disse ord er, at den tankegang simpelt hen ikke kan lade sig gøre. Den kan ikke realiseres, hvis regeringens forudsætning er, at ingen må betale mere end 50 pct. af den sidst tjente krone. Det kan ikke lade sig gøre. I gennemsnitskommunen i Danmark betaler de, der tjener mindst, 47 pct. Hvis så ingen må betale over 50 pct., betyder det, at man skal ud at hente 8-10 mia. kr. gennem nedskæringer på de offentlige budgetter eller gennem forhøjelser af forbrugsafgifter. Ingen af de to veje kan man gennemløbe, uden at det vælter byrden over på de svages skuldre. Det er det, der er vores indvending mod re-

geringen og dens politik. Det er simpelt hen selvmodsigende, det er talmæssigt umuligt, det hænger ikke sammen. Man kan ikke gøre det, man siger man vil gøre med indkomstskattesystemet, uden at det i sidste ende vælter byrden over på de svages skuldre. Det synes jeg regeringen skylder befolkningen at forklare, at sådan hænger det sammen, at den altså ikke kan gennemføre det med at lægge et 50 pct.s loft uden at komme i modstrid med sit eget betænkningsskildring til dette forslag.

Jeg er selvfølgelig uenig med skatteministeren i, at skatten ikke skal forandre indkomstfordelingen. Selvfølgelig skal den det. Det er også det, folketinget har vedtaget at den skal, ved at lave et progressivt indkomstskattesystem. Men hensigten nås ikke, fordi man hamstrer sig fradrag med stigende indkomst i et så forrygende tempo, at skatten stort set virker proportionalt, hvis man måler den i forhold til bruttoindkomsten. Konsekvensen af at gennemføre skatteministerens tanker er, at skatten bliver degressiv, at de, der har høje bruttoindkomster, kommer af med en lavere procent af deres indkomst i skat end de, der tjener 100.000 kr., og det turde selv fra et borgerligt synspunkt klart være ufremkommeligt og uacceptabelt, og det kunne jeg godt lide at få konstateret at det trods alt var.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Lykketoft sagde netop, at der ikke med vedtagelsen af dette beslutningsforslag var vedtaget noget som helst bestemt om indholdet af den kommende skattereform. Nej, og som jeg sagde før, har det heller aldrig været det radikale venstres hensigt. Det radikale venstres hensigt har været så bredt som muligt, helst i enighed i folketinget, at konstatere, at det nuværende skattesystem er så ringe, at det må erstattes og reformeres, og at pege på, at det især var nødvendigt på 2 områder: forlængelsen af proportionalstrækket og saneringen af fradragsområdet. Dette fremgik af såvel den oprindelige tekst som den nuværende tekst. Det er derfor, vi ønskede det vedtaget. Jeg beklager, at man af hensyn til disse taktiske grunde, der altid tager overhånd henimod sommerferien, ikke i enighed kan vedtage det, som vi jo dog er